

knjige i primjedbe o tilsitskom miru u natpisu, pa ga je i to potaklo, da promijeni natpisni list te ga štampa ponovno. Na novom natpisnom listu imamo „bečki mir“ mjesto „tilsitskoga“ i godišnjicu 1811. mjesto 1810. (Knjiga je izašla jamačno istom god. 1811.).

No Nagy ponovno nije štampao samo natpisni list, nego i cijeli prvi arak. To se može suditi po tom, što je natpisni list i u ljubljanskom eksemplaru mehanički prvi list cijelog prvog arka (dakle nije možda k prvomu arku umetnut). A imam i u tekstu prvog arka samom slijed, da se je ovaj arak štampao ponovno.

Isporedivši tekst prvog arka ljubljanskoga eksemplara s osječkim tekstom, našao sam razliku u posljednjoj riječi na prvoj stranici: ljubljanski tekst ima „dogagvaje^v“ (dakle pogrješkom „v“ mjesto „y“, slovo „v“ je izrazito te ga ne možemo držati krnjim „y“).

Jedan dio naklade Nagyeve knjige dobio je prvotni prvi arak, drugi dio naklade dobio je prvi arak iz novoga štampanja. Odavle dakle razlika u natpisu ljubljanskog i osječkog primjerka Nagyeva „Ispisavanja“.

Ime sestre pjesnika Marka Marulića.

NAPISAO POČASNI ČLAN DON FRANO BULIĆ.

Poznato je, da je Marko Marulić imao jednu sestru, koja je pošla u duvne sv. Benedikta te kasnije postala opaticom Samostana sv. Rajnerija (Arnira), utemeljena XI. vijeka od Lovre Dalmatinca, spljetskoga nadbiskupa.¹

¹ *Farlati*, Illyr. Sacr. III str. 138 i dalje.

Kukuljević kaže, da se je ona zvala *Vice*,¹ Rački čita njezino ime u oporuci Marka Marulića, od njega objelodanjennoj, *Risa*.² Kasandrić u predgovoru Matičina izdanja „Judite“ zove ju *Bira*.³ Jireček pak uzimlje, da je ime *Bira* dijalektalni oblik za *Vera*.⁴ U najnovije doba pak Vodnik, navodeći sva gore navedena tumačenja, mnijenja je, da se ime *Bira* i *Risa* osniva na krivu čitanju riječi *Biza*, kako dolazi u staro doba, a to treba čitati *Vica*.⁵

Kasandrić zove sestru Marulićevu imenom *Bira*. Jedini je, koji je pogodio, i ako nije protumačio odakle dolazi ovo ime. Ovo je ime pokraćeno, t. j. ime, kojemu je otpala prva slovka, a koje je postalo od *Elvira*, pa uslijed betacisma mjesto *Vira-Bira*.⁶ Krsno ime *Elvira* obično je u porodici obitelji Marulić u Spljetu, kako nam je to višekrat kazao sadašnji dvorski savjetnik i prvi državni odvjetnik u Spljetu Mate Maroli pl. Pećinić. Posljednja u ovoj obitelji imenom *Elvira* jest sestra Mate pl. Maroli, udata za Demichieli u Trogiru.

¹ Kukuljević, Stari pisci hrvatski I., Pjesme Marka Marulića, 1869, str. XLVIII.

² Starine XXV str. 155 „Sorori meae Risae, moniali s. Benedicti lego horologium meum ex argento quod olim dono acceperam a D. Petro Berislavo.

³ Die Romanen in den Städten Dalmatiens während des Mittelalters II. p. 26.

⁴ M. Marulić. Judita str. XIV.

⁵ Povijest hrvatske kajiževnosti, knjiga I., Zagreb 1913., str. 100 — 101.

⁶ Dr. P. Skok, Pojave vulgarno-latinskoga jezika na natpisima rimske provincije Dalmacije. Zagreb 1915., str. 51.